

Skatteministeriet
Udkast

J.nr. 2018-5799

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love ¹⁾

(Nedsættelse af elafgiften for liberale erhverv og EU-retlig tilpasning af visse miljø- og energiafgifter)

§ 1

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 2 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 3 i lov nr. 1893 af 29. december 2015, § 1 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og senest ved § 1 i lov nr. 474 af 17. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *stk. 10*, indsættes som *2. pkt.*:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 6 og 7, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

2. I § 7 *b*, *stk. 6*, indsættes som *2. pkt.*:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-4, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

3. I § 9 *b*, *stk. 5*, indsættes som *2. pkt.*:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

4. I § 9 *c*, *stk. 11*, indsættes som *2. pkt.*:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte”

1) Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

§ 2

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 308 af 24. marts 2017, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 704 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 11, stk. 2, 1. pkt., ophæves og i 2. pkt., udgår »endvidere«.

2. I § 11, stk. 3, 7. pkt., udgår », herunder for ydelser omfattet af stk. 2«.

3. I § 11, stk. 22, indsættes som 2. pkt.:

”Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 16 og 17, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

4. I § 11 b, stk. 10, indsættes som 2. pkt.:

”Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 3-5, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

5. I § 11 f, stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

”Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

6. Bilag 1 til loven ophæves.

§ 3

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 3 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og senest ved § 5 i lov nr. 1431 af 11. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 7, indsættes som 2. pkt.:

”Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 2, 3. pkt., når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte”

2. I § 8, stk. 14, indsættes som 2. pkt.:

”Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 4 og 5, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

3. I § 8 a, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

”Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

4. I § 10, stk. 17, indsættes som 2. pkt.:

”Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-5, jf. stk. 15, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte”

§ 4

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 3. september 2015, som ændret ved § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 7 i lov nr. 1893 af 29. december 2015, § 4 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og § 4 i lov nr. 474 af 17. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 10, indsættes som 2. pkt.:

”Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 3 og 4, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

2. I § 7 b, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

”Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-4, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

§ 5

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 7 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og senest ved § 4 i lov nr. 104 af 13. februar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 17, indsættes som 2. pkt.:

”Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 4 og 5, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

2. I § 9 a, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

”Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-4, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

3. I § 11, stk. 19, indsættes som 2. pkt.:

”Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

§ 6

I lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 1323 af 11. november 2016, som ændret ved § 8 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 11, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

”Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 3 og 4, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

§ 7

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 18. marts 2015, som ændret ved § 8 i lov nr. 1893 af 29. december 2015, § 9 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og § 7 i lov nr. 474 af 17. maj 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 33, stk. 11, indsættes som 2. pkt.:

”Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 3 og 4, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

§ 8

I lov nr. 1353 af 21. december 2012 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskel-

lige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer (Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, dagsbeviser for varebiler samt teknisk justering af energiafgifter m.v. og ophævelse af reglerne om fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion), som ændret ved § 10 i lov nr. 903 af 4. juni 2013, § 4 i lov nr. 1889 af 29. december 2015 og § 6 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 21, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

”Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 2. § 2, nr. 1, 2 og 6, har virkning fra og med den 1. januar 2023.

*Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

2. Lovforslagets indhold

2.1. Nedsættelse af elafgiften for liberale erhverv

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Lovforslaget

2.2. EU-retlig tilpasning af visse miljø- og energiafgifter

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Lovforslaget

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.1.1. Nedsættelse af elafgiften for liberale erhverv

3.1.2. EU-retlig tilpasning af visse miljø- og energiafgifter

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1.1. Nedsættelse af elafgiften for liberale erhverv

4.1.2. EU-retlig tilpasning af visse miljø- og energiafgifter

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

7.1. Nedsættelse af elafgiften for liberale erhverv

7.2. EU-retlig tilpasning af visse miljø- og energiafgifter

7.3. Notifikation efter informationsproceduredirektivet

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås det at ligestille elafgiften for de liberale erhverv, som fremgår af bilag 1 til elafgiftsloven, med elafgiften for øvrige momsregistrerede virksomheder. Dermed får erhvervene mulighed for at opnå den lave procesafgift på lige vilkår med øvrige momsregistrerede erhverv.

Med initiativet undgås det, at danske virksomheder, som er kriseramte, potentielt skal betale en højere elafgift end i dag. Efter Europa-Kommissionens statsstøttersakter må virksomheder, som er kriseramte, som udgangspunkt ikke modtage støtte i form af afgifter, der er lempede i forhold til andre virksomheder. Så længe bilag 1 til elafgiftsloven eksisterer – hvormed visse liberale erhverv ikke er sidestillet med øvrige momsregistrerede erhverv – anser Europa-Kommissionen den høje sats på de liberale erhverv som den almindelige sats, mens processatsen anses som den lempede sats på erhverv.

Initiativet er aftalt mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti som led i Energiaftale af 29. juni 2018. Afskaffelsen af bilag 1 vil medføre en markant lempelse for de omfattede liberale erhverv, hvormed det for disse erhverv bliver billigere at drive virksomhed i Danmark.

Med lovforslaget foreslås det ligeledes at gennemføre tilpasninger af miljø- og energibeskatningslovene som følge af kravet i de nævnte statsstøtteretsakter fra Europa-Kommissionens om, at kriseramte virksomheder skal afskæres fra at modtage statsstøtte. Af hensyn til gennemsigtigheden i lovgivningen foreslås det, at kravet indarbejdes i de miljø- og energiafgiftslove, som indeholder afgiftslempelser, der udgør statsstøtte.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Formålet med lovforslaget er at tage højde for, at der efter Europa-Kommissionens statsstøtteretsakter som udgangspunkt ikke må ydes statsstøtte til virksomheder, der er kriseramte. Med forslaget undgås det, at danske virksomheder, som er kriseramte, potentielt skal betale en højere elafgift end i dag. Det er Europa-Kommissionens vurdering, at den danske elafgiftslov indeholder elementer af statsstøtte, idet visse momsregistrerede virksomheder kan benytte sig af den lave processats, mens visse liberale erhverv, som fremgår af bilag 1 i elafgiftsloven, betaler den almindelige høje sats.

Så længe der betales den almindelige høje elafgift for disse liberale erhvervs procesforbrug og den lave processats for andre momsregistrerede erhverv - hvormed disse liberale erhverv ikke er ligestillet med øvrige momsregistrerede erhverv - anser Europa-Kommissionen således den høje sats på de liberale erhverv som den almindelige sats, mens den lave processats anses som statsstøtte til de øvrige momsregistrerede erhverv.

Det foreslås derfor at lempe elafgiften for elektricitet til procesforbrug i visse momsregistrerede liberale erhverv fra og med 2023. Disse liberale erhverv omfatter f.eks. advokater og arkitekter. Forslaget indebærer, at elafgiften for procesforbrug i disse liberale erhverv reduceres fra den almindelige høje sats, som i 2019 udgør 87,4 øre/kWh (2018-niveau), til processatsen på 0,4 øre/kWh. Processatsen er den sats, som andre momsregistrerede virksomheder betaler for deres procesforbrug. Med forslaget afskaffes bilag 1 i elafgiftsloven, og der sker dermed en afgiftsmæssig ligestilling af disse liberale erhverv i forhold til andre momsregistrerede erhverv fra og med 2023, hvorfor ordningen derfor ikke længere vil udgøre statsstøtte.

Afskaffelsen vil medføre en markant lempelse for de omfattede erhverv. Derved bliver det billigere at drive virksomhed i Danmark. Samtidig vil lempelsen medføre en samfundsøkonomisk gevinst på ca. 0,1 mia. kr. i 2025.

I samme forbindelse foreslås det, at der gennemføres tilpasninger af miljø- og energibeskatningslovene, så det klart fremgår af lovene, at afgiftslempelserne kun kan opnås af virksomheder, der opfylder reglerne i Europa-Kommissionens statsstøtteretsakter, dvs. at virksomheder, der er kriseramte, afskæres fra at modtage statsstøtte. Det skyldes, at statsstøtte til kriseramte virksomheder kan være til skade for konkurrencen. Kriseramte virksomheder omfatter f.eks. virksomheder under konkursbehandling og virksomheder, som har haft en meget høj gæld-egenkapital ratio i de seneste to år. Hermed sikres gennemsigtighed i lovgivningen. Det vil herved blive mere tydeligt for de virksomheder, der benytter ordningerne, at der er tale om statsstøtte, og hvilke betingelser der skal være

opfyldt for at benytte ordningerne.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Nedsættelse af elafgiften for liberale erhverv

2.1.1. Gældende ret

Momsregistrerede virksomheder har som hovedregel mulighed for at få godtgjort størstedelen af afgiften af elektricitet, der er anvendt til procesformål i virksomheden. Elafgiften til procesformål inden godtgørelse udgør 87,4 øre pr. kWh i 2019 (2018-niveau) og 0,4 øre pr. kWh efter godtgørelse, jf. elafgiftslovens §§ 11, stk. 1, nr. 1 og 11 c, stk. 1. Procesformål kan eksempelvis være drift af maskiner eller produktionsanlæg. Processatsen på 0,4 øre/kWh indekseres ikke.

Visse momsregistrerede liberale erhverv - herunder advokater, arkitekter, reklamevirksomheder og revisorer - har efter gældende ret ikke mulighed for at få godtgjort afgiften af elektricitet til procesformål, hvorved de betaler den almindelige høje afgift på 87,4 øre pr. kWh (2018-niveau). Disse erhverv fremgår af bilag 1 til lov om afgift af elektricitet.

2.1.2. Lovforslaget

Det foreslås at ophæve elafgiftslovens bilag 1 fra og med 2023. Dermed vil de liberale erhverv, som i dag er omfattet af dette bilag, fremover være omfattet af muligheden for at benytte processatsen på 0,4 øre pr. kWh på linje med andre momsregistrerede erhverv. Dermed ligestille alle momsregistrerede erhverv, så også liberale erhverv gives mulighed for at få godtgjort afgiften af elektricitet til procesformål.

En ligestilling af alle momsregistrerede erhverv vil i relation til elafgiften betyde, at den lempede procesafgift, der i dag kun gælder for visse momsregistrerede erhverv, ikke længere vil betragtes som statsstøtte.

2.2. EU-retlig tilpasning af visse miljø- og energiafgifter

2.2.1. Gældende ret

Statsstøtte, der opfylder betingelserne i artikel 107, stk. 1, i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), er som udgangspunkt uforenelig med det indre marked. Statsstøtte kan dog tillades, hvis støtten er rettet mod bestemte formål og opfylder visse betingelser. Det er som udgangspunkt Europa-Kommissionen, der i hvert enkelt tilfælde træffer afgørelse om, hvorvidt en påtænkt statsstøtte kan godkendes. Medlemsstaterne har dog også mulighed for at benytte den såkaldte gruppefritagelsesforordning (Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108). Denne giver medlemsstaterne mulighed for – inden for et afgrænset område – at indføre statsstøtteordninger uden en forudgående godkendelse af Europa-Kommissionen.

Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde. Europa-Kommissionen har i forbindelse med en gennemgang af den danske lovgivning vedrørende miljø- og energiafgifter udtrykt bekymring for, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder ikke er afskåret fra at benytte støtteordninger i form af lempede miljø- og energiafgifter.

Når Europa-Kommissionen i konkrete sager, der ikke er omfattet af gruppefritagelsesforordningen,

erklærer statsstøtteordninger forenelige med det indre marked, sker det endvidere ofte med henvisning til de krav, der følger af generelle retningslinjer, som Europa-Kommissionen selv har udstedt, og som indeholder overordnede rammer for bedømmelsen af sager på det pågældende område. Retningslinjer af denne karakter vil også kunne indeholde krav om, at statsstøtte efter godkendte ordninger ikke må kunne opnås af kriseramte virksomheder.

Efter gældende ret fremgår det ikke af den danske lovgivning, at de pågældende afgiftslempelser ikke kan benyttes af virksomheder, der ikke lever op til de betingelser, der følger af Europa-Kommissionens statsstøtteretsakter.

2.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at det tydeligt fremgår af reglerne om miljø- og energiafgifter, hvilke afgiftslempelser i de danske miljø- og energiafgiftslove der er omfattet af reglerne i Europa-Kommissionens statsstøtteretsakter. Det vil herved blive mere tydeligt for de virksomheder, der benytter ordningerne, at der er tale om statsstøtte, og hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte ordningerne.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler om efterlevelse af Europa-Kommissionens statsstøtteretsakter. Skatteministeren vil herefter i en administrativ forskrift kunne angive, hvilke præcise betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte i form af afgiftslempelser, herunder at virksomheder, der er kriseramte, ikke må modtage statsstøtte. Der gives herved også mulighed for løbende at tilpasse den administrative forskrift til de til enhver tid gældende EU-retsakter på området.

Definitionen af kriseramte virksomheder fremgår bl.a. af gruppefritagelsesforordningen og omfatter f.eks. virksomheder under konkursbehandling og virksomheder, som har haft en meget høj gældenkapital ratio i de seneste to år.

Forordninger gælder ifølge artikel 288 TEUF umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det hensigtsmæssigt, at forordningens krav gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.1.1. Nedsættelse af elafgiften for liberale erhverv

Med forslaget gives liberale erhverv mulighed for at få godtgjort afgiften af elektricitet til procesformål fra 2023. Det indebærer, at afgiften af deres el til procesformål reduceres med ca. 84 øre/kWh i 2023, ca. 83 øre/kWh i 2024 og ca. 77 øre/kWh i 2025 og frem (2018-niveau). Det umiddelbare mindreprovenu udgør ca. 400 mio. kr. i 2023 faldende til ca. 350 mio. kr. i 2025 (2019-niveau), jf. tabel 1. Faldet skyldes særligt, at den almindelige elafgift er faldende fra 2023-2025, hvorfor de liberale erhvervs afgiftslempelse reduceres.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser af nedsættelse af elafgiften for liberale erhverv

Mio. kr. (2019-niveau)	Varig virkning	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Finansår 2019
Umiddelbart mindreprovenu	175	0	0	0	0	400	400	350	0

Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	175	0	0	0	0	375	375	350	-
--	-----	---	---	---	---	-----	-----	-----	---

De liberale erhvervs elforbrug til proces forventes på sigt at udvikle sig langsommere end væksten i real BNP, hvormed det varige umiddelbare mindreprovenu skønnes at være ca. 175 mio. kr.

Den lempede afgift må forventes at medføre et øget forbrug af el for de liberale erhverv. Da afgiften reduceres til 0,4 øre/kWh, er merprovenuet fra det ekstra elforbrug imidlertid meget begrænset. I 2023 skønnes mindreprovenuet efter tilbageløb og adfærd at udgøre ca. 375 mio. kr. faldende til ca. 350 mio. i 2025. De afledte effekter på provenuet er således begrænsede. Det varige mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd skønnes at udgøre ca. 175 mio. kr.

Lempelsen af elafgiften for de liberale erhverv skønnes at medføre en samfundsøkonomisk gevinst på ca. 0,1 mia. kr. i 2025 (2019-niveau) via det øgede elforbrug.

3.1.2. EU-retlig tilpasning af visse miljø- og energiafgifter

Med forslaget tydeliggøres det, at visse afgiftslempelser i de danske miljø- og energiafgiftslove er omfattet af reglerne i Europa-Kommissionens statsstøtteretsakter. Idet statsstøttereglerne gælder umiddelbart, og der derfor alene er tale om en tydeliggørelse af gældende ret, skønnes forslaget ikke at have økonomiske konsekvenser.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget om EU-retlig tilpasning af visse miljø- og energiafgifter skønnes ikke at medføre implementeringskonsekvenser for det offentlige. Gruppefritagelsesforordningen stiller dog krav om, at der skal foretages en række kontroller af virksomheder, som er eller vil kunne være omfattet af statslige støtteordninger.

Forslaget om at nedsætte elafgiften for liberale erhverv vil føre til, at færre virksomheder vil omfattes af ovenstående kontrolkrav, idet afskaffelsen af elafgiftslovens bilag 1 ligestiller alle momsregistrerede erhverv. Som følge heraf vil processatsen på 0,4 øre pr. kWh ikke længere betragtes som en lempelse, der udgør statsstøtte. Dette vil således begrænse omkostningerne til stikprøvekontrol af virksomheder, der er omfattet af reglerne om tildeling af statsstøtte.

Derudover vil forslaget om at nedsætte elafgiften for liberale erhverv på den ene side betyde, at et større antal virksomheder fremadrettet vil være berettiget til at få godtgjort elafgift. Dette medfører et behov for øget udbetalingskontrol fra 2023 og frem. På den anden side forventes nedsættelsen fra 2023 og frem at medføre mindre besparelser på kontrol samt vejledning på området, da der ikke længere skal træffes afgørelser om, hvorvidt en virksomhed er omfattet af bilaget eller ej.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1.1. Nedsættelse af elafgiften for liberale erhverv

Nedsættelsen af elafgiften for liberale erhverv vedrører alene erhverv. Den skønnede umiddelbare afgiftslempelse for erhverv svarer derfor til den skønnede umiddelbare provenueffekt. Nedsættelsen af elafgiften for liberale erhverv skønnes således at medføre en umiddelbar afgiftslempelse for erhvervslivet på ca. 400 mio. kr. i 2023 faldende til ca. 350 mio. kr. i 2025 (2019-niveau), jf. tabel 2.

Tabel 2. Umiddelbare lempelser for erhvervslivet som følge af nedsættelse af elafgiften for liberale erhverv

Mio. kr. (2019-niveau)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Umiddelbar lempelse	-	-	-	-	400	400	350

4.1.2. EU-retlig tilpasning af visse miljø- og energiafgifter

Forslaget om EU-retlig tilpasning af visse miljø- og energiafgifter skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da reglerne i Europa-Kommissionens statsstøtteretsakter gælder umiddelbart, og der med forslaget alene er tale om en tydeliggørelse af gældende ret.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget er sendt i høring hos Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering.

Skatteministeriet har vurderet, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for nærværende lovforslag.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Den del af lovforslaget, der vedrører EU-retlig tilpasning af visse miljø- og energiafgifter, skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

En nedsættelse af elafgiften for liberale erhverv må forventes at øge elforbruget. Det er Skatteministeriets forventning, at lempelsen øger det årlige elforbrug med ca. 100 mio. kWh på sigt. Skønnet er forbundet med stor usikkerhed.

Stort set al elproduktion sker inden for EU's kvotesektor, der er omfattet af EU's kvotehandelssystem (kvotesektoren). Danmark har ikke særskilte reduktionsmål i kvotesektoren. I et kvotesystem vil en øget udledning fra et område blive udlignet af en tilsvarende mindre udledning et andet sted i EU, hvorfor der i udgangspunktet ikke er en klimaeffekt af national energipolitik i kvotesektoren. Med den nye aftale om rammerne for kvotehandelssystemet for 2021-30 vil overskydende kvoter i systemet blive overført til den markedsstabiliserende kvotereserve, hvorfra en del af kvoterne vil blive annulleret. Det vil føre til en lavere drivhusgasudledning fra EU's kvotesektor. En stigning kan således på kort sigt medføre mere udledning, hvoraf en betydelig del af denne på lang sigt vil blive neutraliseret af kvotesystemet. Når systemet er i balance igen, vil dynamikken i systemet være den samme som før den nye aftale.

7. Forholdet til EU-retten

7.1. Nedsættelse af elafgiften for liberale erhverv

Det er Europa-Kommissionens vurdering, at godtgørelsesbestemmelserne i lov om afgift af elektricitet sammenholdt med lovens bilag 1 indeholder elementer af statsstøtte, idet visse virksomheder kan benytte sig af den lave processats (0,4 øre pr. kWh), mens den type virksomheder, der fremgår af lovens bilag 1, betaler den almindelige høje sats på 87,4 øre pr. kWh i 2019 (2018-niveau).

Ordningen er omfattet af artikel 44 i Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens

artikel 107 og 108 (gruppefritagelsesforordningen), som tillader visse former for støtte i form af nedsættelse af miljøskatter- og afgifter.

Ifølge gruppefritagelsesforordningen må virksomheder, som er kriseramte, ikke modtage statsstøtte i form af afgiftslempelser i forhold til andre virksomheder.

Med forslaget om at ophæve elafgiftslovens bilag 1 ligestilles alle momsregistrerede erhverv med hensyn til muligheden for godtgørelse af elafgift for elektricitet anvendt til procesformål. Som følge heraf vil processatsen på 0,4 øre pr. kWh ikke længere betragtes som en lempelse, der udgør statsstøtte iht. artikel 107, stk. 1, TEUF, hvilket indebærer, at ordningen ikke længere vil skulle leve op til de materielle regler for forenelig statsstøtte, f.eks. gruppefritagelsesforordningen.

7.2. EU-retlig tilpasning af visse miljø- og energiafgifter

Forslaget er en tilpasning af dansk lovgivning nødvendiggjort af EU-regulering af statsstøtte ydet i overensstemmelse med artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Statsstøtte, der opfylder betingelserne i artikel 107, stk. 1, TEUF, dvs. støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, er som udgangspunkt uforenelig med det indre marked. Såfremt Europa-Kommissionen finder, at støtten er uforenelig med det indre marked, træffer den afgørelse om, at støtteforanstaltningen skal ophæves. Der kan desuden træffes afgørelse om, at støtten skal tilbagebetales af de virksomheder, der har modtaget den.

Statsstøtte skal som udgangspunkt anmeldes til og godkendes af Europa-Kommissionen, medmindre støtten er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (gruppefritagelsesforordningen). Gruppefritagelsesforordningen giver medlemsstaterne mulighed for – inden for et afgrænset område og under iagttagelse af visse betingelser – at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse.

Skatteministeriet har iværksat en række støtteordninger med hjemmel i gruppefritagelsesforordningen og er derfor også forpligtet til at leve op til alle regler i forordningen, herunder kravet om, at kriseramte virksomheder ikke må tildeles statsstøtte på baggrund af gruppefritagelsesforordningens regler. En manglende efterlevelse af denne betingelse betyder, at den tildelte støtte ikke lever op til betingelserne for at anvende gruppefritagelsesforordningen. Europa-Kommissionen har derfor mulighed for at rejse sager om tilbagebetaling af støtten og kan desuden fratage Danmark muligheden for at anvende gruppefritagelsesforordningen. Dette vil begrænse Danmarks muligheder for at iværksætte nye støtteordninger.

En tilsvarende problemstilling gør sig gældende i forhold til den støtteordning, der fremgår af spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1. Europa-Kommissionen har godkendt denne støtteordning efter Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi (2014/C 200/01). Det er i retningslinjernes punkt 16 fastsat, at der ikke må ydes støtte til kriseramte virksomheder.

7.3. Notifikation efter informationsproceduredirektivet

Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester. Der er tale om en skattemæssige foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen stand still-periode.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 18. december 2018 til den 15. januar 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Halmleverandører, DANVA, Det Økologiske Råd, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Eksportrådet, Emballageindustrien, Energi Danmark, Energi- og Olieforum, Energiform Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Finansforbundet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, FSE, FSR – danske revisorer, FTF, GAFSAM, Grafisk Arbejdsgiverforening, Greenpeace Danmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, IBIS, Investering Danmark, Justitia, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, LO, Lokale Pengeinstitutter, Mellempfolkeligt Samvirke, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Moderniseringsstyrelsen, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Olie Gas Danmark, Plastindustrien, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Restaurationsbranchen.dk, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Sammensluttede Danske Energiforbrugere, SEGES, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, SKAD – Autorskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skatteankestyrelsen, SMVDanmark, SRF Skattefaglig Forening, Søfartens Ledere, Søfartsstyrelsen, Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF, Ældre Sagen og Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)
Økonomiske konsekvenser	Ingen.	Forslag om nedsættelse af elf afgiften for liberale erhverv

for stat, kommuner og regioner		skønnes at medføre et mindreprovenu i 2025 på ca. 350 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd (2019-niveau).
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ophævelsen af elafgiftslovens bilag 1 forventes at medføre mindre besparelser, da der ikke længere skal træffes afgørelser om, hvorvidt en virksomhed er omfattet af bilaget eller ej.	Forslaget om at nedsætte elafgiften for liberale erhverv vil betyde, at et større antal virksomheder fremadrettet vil være berettiget til at få godtgjort elafgift. Dette medfører et behov for øget udbetalingskontrol fra 2023 og frem.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslag om nedsættelse af elafgiften for liberale erhverv skønnes at medføre en umiddelbar lempelse for erhvervslivet på ca. 350 mio. kr. i 2025 (2019-niveau).	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget er sendt i høring hos Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering	Lovforslaget er sendt i høring hos Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	<p>Forslaget er en tilpasning af dansk lovgivning nødvendiggjort af Europa-Kommissionens statsstøtteretsakter vedrørende statsstøtte ydet i overensstemmelse med artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).</p> <p>Reglerne for tildeling af statsstøtte stiller bl.a. krav om, at kriseramte virksomheder ikke må tildeles statsstøtte. Det foreslås på denne baggrund at tilpasse en række støtteordninger på Skatteministeriets område.</p> <p>Det foreslås på denne baggrund også at ophæve elafgiftslovens bilag 1, som Europa-Kommissionen betragter som statsstøtte, for at undgå, at kriseramte virksomheder potentielt skal betale en højere elafgift end i dag.</p> <p>Loven notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 (informationsproceduredirektivet). Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen stand still-periode.</p>	
Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

§ 7, stk. 6 og 7, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (herefter CO₂-afgiftsloven) indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Statsstøtten udgøres af den såkaldte elpatronordning. Denne giver momsregistrerede virksomheder ret til – på visse betingelser – at benytte en lempet afgiftssats for fjernvarme, der leveres til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og som produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet. Såfremt virksomheden lever op til betingelserne, kan den del af afgiften, der overstiger 13,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk eller 4,9 øre pr. kWh fjernvarme ab værk i 2019, tilbagebetales, jf. CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6.

Europa-Kommissionen har under henvisning til artikel 108, stk. 4, TEUF, udstedt forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen), som under visse betingelser fritager medlemsstaterne for anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, TEUF. Medlemsstaterne gives dermed mulighed for at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse, forudsat at alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen er opfyldt og at medlemsstaten senest 20 dage efter foranstaltningens ikrafttræden sender et resumé af støtteforanstaltningen til Europa-Kommissionen.

Skatteministeriet har anvendt denne procedure for elpatronordningen og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen.

Efter gældende ret fremgår det ikke klart af CO₂-afgiftsloven, at virksomheder kun kan benytte sig af afgiftslempelsen efter elpatronordningen, når de lever op til betingelserne i gruppefritagelsesforordningen.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med en kontrolsag konstateret, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder efter gældende ret ikke afskæres fra at benytte støtteordningen.

Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En kriseramt virksomhed defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 18, som en virksomhed for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

”a) for selskaber med begrænset ansvar (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserverne (og alle andre poster, der almindeligvis

betrages som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie

b) for selskaber, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets kapital som opført i selskabets regnskaber er forsvundet som følge af akkumulerede tab. I denne bestemmelse forstås ved »selskab, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld« navnlig de virksomhedstyper, der er nævnt i bilag II i direktiv 2013/34/EU

c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

d) når virksomheden har modtaget redningsstøtte og endnu ikke har tilbagebetalt lånet eller bragt garantien til ophør eller har modtaget omstrukturingsstøtte og stadig er underlagt en omstrukturingsplan

e) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:

- 1) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og
- 2) en EBITDA-rentedækningsrate på under 1,0”

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter § 7, stk. 6 og 7, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6 og 7, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil eventuelt også kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge artikel 288 TEUF umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til nr. 2

§ 7 b, stk. 1-4, i CO₂-afgiftsloven indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Det bemærkes, at ordningen også er beskrevet i bemærkningerne til § 1, nr. 1, dog med den forskel, at der er tale om en udvidelse af ordningen, så den også kan gælde for varme i interne varmesystemer.

Statsstøtten udgøres af den såkaldte elpatronordning. Denne giver momsregistrerede virksomheder ret til – på visse betingelser – at benytte en lempet afgiftssats for fjernvarme, der produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet. Såfremt virksomheden lever op til betingelserne, kan den del af afgiften, der overstiger 13,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk eller 4,9 øre pr. kWh fjernvarme ab værk i 2019, tilbagebetales, jf. CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6.

Europa-Kommissionen har under henvisning til artikel 108, stk. 4, TEUF, udstedt forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen), som under visse betingelser fritager medlemsstaterne for anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, TEUF. Medlemsstaterne gives dermed mulighed for at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse, forudsat at alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen er opfyldt, og at medlemsstaten senest 20 dage efter foranstaltningens ikrafttræden sender et resumé af støtteforanstaltningen til Europa-Kommissionen.

Skatteministeriet har anvendt denne procedure for elpatronordningen og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen.

Efter gældende ret fremgår det ikke klart af CO₂-afgiftsloven, at elpatronordningen er omfattet af reglerne i gruppefritagelsesforordningen, og dermed fremgår det heller ikke klart, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte sig af afgiftslempelsen.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med en kontrolsag konstateret, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder efter gældende ret ikke afskæres fra at benytte støtteordningen. Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En kriseramt virksomhed defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 18, som en virksomhed for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

”a) for selskaber med begrænset ansvar (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserverne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie

b) for selskaber, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til

risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets kapital som opført i selskabets regnskaber er forsvundet som følge af akkumulerede tab. I denne bestemmelse forstås ved »selskab, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld« navnlig de virksomhedstyper, der er nævnt i bilag II i direktiv 2013/34/EU

c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

d) når virksomheden har modtaget redningsstøtte og endnu ikke har tilbagebetalt lånet eller bragt garantien til ophør eller har modtaget omstruktureringsstøtte og stadig er underlagt en omstruktureringsplan

e) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:

- 1) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og
- 2) en EBITDA-rentedækningsrate på under 1,0”

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter § 7 b, stk. 1-4, i CO₂-afgiftsloven, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1-4, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil også eventuelt kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge artikel 288 TEUF umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til nr. 3

§ 9 b i lov om kuldioxidafgift indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Statsstøtten udgøres af reglerne for tilbagebetaling af CO₂-afgift af varme, der anvendes til procesformål.

Efter disse regler kan momsregistrerede virksomheder få tilbagebetalt CO₂-afgiften af varme, der leveres fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, til virksomheden, og som anvendes til procesformål.

Europa-Kommissionen har under henvisning til artikel 108, stk. 4, TEUF, udstedt forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen), som under visse betingelser fritager medlemsstaterne for anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, TEUF. Medlemsstaterne gives dermed mulighed for at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse, forudsat at alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen er opfyldt, og at medlemsstaten senest 20 dage efter foranstaltningens ikrafttræden sender et resumé af støtteforanstaltningen til Europa-Kommissionen.

Skatteministeriet har anvendt denne procedure for CO₂-afgiftslovens § 9 b og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen.

Efter gældende ret fremgår det ikke klart af CO₂-afgiftslovens § 9 b, at ordningen er omfattet af reglerne i gruppefritagelsesforordningen, og dermed fremgår det heller ikke klart, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte sig af afgiftslempelsen.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med en kontrolsag konstateret, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder efter gældende ret ikke afskæres fra at benytte støtteordningen. Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En kriseramt virksomhed defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 18, som en virksomhed for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

”a) for selskaber med begrænset ansvar (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserverne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie

b) for selskaber, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets kapital som opført i selskabets regnskaber er forsvundet som følge af akkumulerede tab. I denne bestemmelse forstås ved »selskab, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld« navnlig de virksomhedstyper, der er nævnt i bilag II i direktiv 2013/34/EU

c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

d) når virksomheden har modtaget redningsstøtte og endnu ikke har tilbagebetalt lånet eller bragt garantien til ophør eller har modtaget omstrukturingsstøtte og stadig er underlagt en omstrukturingsplan

e) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:

1) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og

2) en EBITDA-rentedækningsrate på under 1,0”

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter § 9 b, stk. 1, i CO₂-afgiftsloven, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter CO₂-afgiftslovens § 9 b, stk. 1, herunder at kriserammede virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil også eventuelt kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge artikel 288 TEUF umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til nr. 4

§ 9 c i CO₂-afgiftsloven indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Statsstøtten udgøres af et særligt bundfradrag i CO₂-afgiften, hvorefter momsregistrerede virksomheder uden tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter, som anvender bestemte typer afgiftspligtige brændsler, kan opnå et bundfradrag i virksomhedens betaling af afgifter af disse brændsler, der anvendes til procesformål.

Europa-Kommissionen har under henvisning til artikel 108, stk. 4, TEUF, udstedt forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen), som under visse betingelser fritager medlemsstaterne for anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, TEUF. Medlemsstaterne gives dermed mulighed for at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse, forudsat at alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen er opfyldt, og at medlemsstaten senest 20 dage efter foranstaltningens ikrafttræden sender et resumé af støtteforanstaltningen til Europa-Kommissionen.

Skatteministeriet har anvendt denne procedure for CO₂-afgiftslovens § 9 c og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen.

Efter gældende ret fremgår det ikke klart af CO₂-afgiftslovens § 9 c, at ordningen er omfattet af reglerne i gruppefritagelsesforordningen, og dermed fremgår det heller ikke klart, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte sig af afgiftslempelsen.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med en kontrolsag konstateret, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder efter gældende ret ikke afskæres fra at benytte støtteordningen. Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En kriseramt virksomhed defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 18, som en virksomhed for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

”a) for selskaber med begrænset ansvar (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserverne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie

b) for selskaber, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets kapital som opført i selskabets regnskaber er forsvundet som følge af akkumulerede tab. I denne bestemmelse forstås ved »selskab, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld« navnlig de virksomhedstyper, der er nævnt i bilag II i direktiv 2013/34/EU

c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

d) når virksomheden har modtaget redningsstøtte og endnu ikke har tilbagebetalt lånet eller bragt garantien til ophør eller har modtaget omstrukturingsstøtte og stadig er underlagt en omstrukturingsplan

e) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:

- 1) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og
- 2) en EBITDA-rentedækningsrate på under 1,0”

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter § 9 c, stk. 1, i CO₂-afgiftsloven, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatro-nordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter CO₂-afgiftslovens § 9 c, stk. 1, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil også eventuelt kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge artikel 288 TEUF umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til § 2

Til nr. 1

Efter gældende ret kan tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 1, nr. 1, i lov om afgift af elektricitet (herefter elafgiftsloven) ikke finde sted, for så vidt angår afsætning af de i elafgiftslovens bilag 1 nævnte ydelser, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 2, 1. pkt.

Da det i lovforslagets § 2, nr. 6, foreslås at ophæve elafgiftslovens bilag 1, skal det ikke længere fremgå af elafgiftslovens § 11, stk. 2, 1. pkt., at tilbagebetaling af elafgift ikke kan finde sted for så vidt angår afsætning af de i bilaget nævnte ydelser.

Det foreslås på denne baggrund, at § 11, stk. 2, 1. pkt., ophæves, og at ”endvidere” udgår af § 11, stk. 2. pkt., da ordet med ophævelsen af § 11, stk. 2, 1. pkt., bliver overflødig.

Der henvises i øvrigt til forslaget almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.2.

Til nr. 2

Efter gældende ret ydes der tilbagebetaling af elafgift for afgiftspligtig elektricitet til formål, som er nævnt i elafgiftslovens § 11, stk. 3, 1., 3., eller 4. pkt., nedsat med satsen der følger af elafgiftslovens § 6, stk. 1, 2. pkt. Der er tale om elektricitet, der anvendes i f.eks. vandvarmere, varmepumper, elektriske radiatorer m.v. (populært kaldet elvarmeafgiften).

Det følger af elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt., at denne tilbagebetalingsmulighed også finder anvendelse for ydelser omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 2. Elafgiftslovens § 11, stk. 2, 1. pkt., vedrører tilbagebetaling af elafgift for så vidt angår afsætning af de i bilag 1 til elafgiftsloven nævnte ydelser.

Da det i § 2, nr. 6, foreslås at ophæve elafgiftslovens bilag 1, er der ikke længere behov for at specificere, at elvarmeafgiften også finder anvendelse for ydelser omfattet af stk. 2.

Det foreslås derfor i § 11, stk. 3, 7. pkt., at henvisningen til elafgiftslovens § 11, stk. 2, udgår.

Der henvises til forslaget almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.2.

Til nr. 3

§ 11, stk. 16 og 17, indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Statsstøtten udgøres af den såkaldte elpatronordning, som fremgår af elafgiftslovens § 11, stk. 16 og 17, omfattet af gruppefritagelsesforordningens regler. Denne ordning giver momsregistrerede virksomheder ret til, på visse betingelser, at benytte en lempet afgiftssats for fjernvarme, der leveres til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og som produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet.

Europa-Kommissionen har under henvisning til artikel 108, stk. 4, TEUF, udstedt forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen), som under visse betingelser fritager medlemsstaterne for anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, TEUF. Medlemsstaterne gives dermed mulighed for at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse, forudsat at alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen er opfyldt, og at medlemsstaten senest 20 dage efter foranstaltningens ikrafttræden sender et resumé af støtteforanstaltningen til Europa-Kommissionen.

Skatteministeriet har anvendt denne procedure for elafgiftslovens § 11, stk. 1, 16 og 17, og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen.

Efter gældende ret fremgår det ikke klart af elafgiftsloven, at ordningerne er omfattet af reglerne i gruppefritagelsesforordningen, og dermed fremgår det heller ikke klart, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte sig af afgiftslempelsen.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med en kontrolsag konstateret, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder efter gældende ret ikke afskæres fra at benytte støtteordningen. Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En kriseramt virksomhed defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 18, som en virksomhed for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

”a) for selskaber med begrænset ansvar (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserverne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie

b) for selskaber, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets kapital som opført i selskabets regnskaber er forsvundet som følge af akkumulerede tab. I denne bestemmelse forstås ved »selskab, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld« navnlig de virksomhedstyper, der er nævnt i bilag II i direktiv 2013/34/EU

c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

d) når virksomheden har modtaget redningsstøtte og endnu ikke har tilbagebetalt lånet eller bragt garantien til ophør eller har modtaget omstrukturingsstøtte og stadig er underlagt en omstrukturingsplan

e) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:

- 1) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og
- 2) en EBITDA-rentedækningsrate på under 1,0”

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter elafgiftslovens § 11, stk. 1, jf. § 11 c, og stk. 16 og 17, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatro-nordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter elafgiftslovens § 11, stk. 1, jf. § 11 c, og stk. 16 og 17, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil eventuelt også kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge artikel 288 TEUF umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til nr. 4

§ 11 b, stk. 3-5, i elafgiftsloven indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Statsstøtten udgøres af en godtgørelsesmuligheden for elafgift af elektricitet, der leveres til visse typer skibe. Efter denne ordning kan afgift af elektricitet, der leveres fra land til erhvervsskibe, som ligger ved kaj i havn, godtgøres bortset fra 0,4 øre pr. kWh.

Europa-Kommissionen har under henvisning til artikel 108, stk. 4, TEUF, udstedt forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen), som under visse betingelser fritager medlemsstaterne for anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, TEUF. Medlemsstaterne gives dermed mulighed for at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse, forudsat at alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen er opfyldt, og at medlemsstaten senest 20 dage efter foranstaltningens ikrafttræden sender et resumé af støtteforanstaltningen til Europa-Kommissionen.

Skatteministeriet har anvendt denne procedure for elafgiftslovens § 11 b, stk. 3-5, og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen.

Efter gældende ret fremgår det ikke klart af elafgiftslovens § 11 b, stk. 3-5, at ordningen er omfattet af reglerne i gruppefritagelsesforordningen, og dermed fremgår det heller ikke klart, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte sig af afgiftslempelsen.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med en kontrolsag konstateret, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder efter gældende ret ikke afskæres fra at benytte støtteordningen. Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En kriseramt virksomhed defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 18, som en virksomhed for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

”a) for selskaber med begrænset ansvar (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserverne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie

b) for selskaber, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets kapital som opført i selskabets regnskaber er forsvundet som følge af akkumulerede tab. I denne bestemmelse forstås ved »selskab, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld« navnlig de virksomhedstyper, der er nævnt i bilag II i direktiv 2013/34/EU

c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

d) når virksomheden har modtaget redningsstøtte og endnu ikke har tilbagebetalt lånet eller bragt garantien til ophør eller har modtaget omstruktureringsstøtte og stadig er underlagt en omstruktureringsplan

e) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:

1) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og

2) en EBITDA-rentedækningsrate på under 1,0”

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter elafgiftslovens § 11 b, stk. 3-5, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter elafgiftslovens § 11 b, stk. 3-5, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil eventuelt også kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge artikel 288 TEUF umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til nr. 5

§ 11 f, stk. 1-3, i elafgiftsloven indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Det bemærkes, at ordningen også er beskrevet i bemærkningerne til § 2, nr. 3, dog med den forskel, at der er tale om en udvidelse af ordningen, så den også kan gælde for varme i interne varmesystemer.

Statsstøtten udgøres af den såkaldte elpatronordning. Denne giver momsregistrerede virksomheder ret til – på visse betingelser – at benytte en lempet afgiftssats for fjernvarme, der produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet. Såfremt virksomheden lever op til betingelserne, kan den del af afgiften, der overstiger 13,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk eller 4,9 øre pr. kWh fjernvarme ab værk i 2019, tilbagebetales, jf. elafgiftslovens § 11 f, stk. 1-3.

Europa-Kommissionen har under henvisning til artikel 108, stk. 4, TEUF, udstedt forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen), som under visse betingelser fritager medlemsstaterne for anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, TEUF. Medlemsstaterne gives dermed mulighed for at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse, forudsat at alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen er opfyldt, og

at medlemsstaten senest 20 dage efter foranstaltningens ikrafttræden sender et resumé af støtteforanstaltningen til Europa-Kommissionen.

Skatteministeriet har anvendt denne procedure for elpatronordningen og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen.

Efter gældende ret fremgår det ikke klart af elafgiftsloven, at elpatronordningen er omfattet af reglerne i gruppefritagelsesforordningen, og dermed fremgår det heller ikke klart, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte sig af afgiftslempelsen.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med en kontrolsag konstateret, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder efter gældende ret ikke afskæres fra at benytte støtteordningen. Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En kriseramts virksomhed defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 18, som en virksomhed for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

”a) for selskaber med begrænset ansvar (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserveerne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie

b) for selskaber, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets kapital som opført i selskabets regnskaber er forsvundet som følge af akkumulerede tab. I denne bestemmelse forstås ved »selskab, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld« navnlig de virksomhedstyper, der er nævnt i bilag II i direktiv 2013/34/EU

c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

d) når virksomheden har modtaget redningsstøtte og endnu ikke har tilbagebetalt lånet eller bragt garantien til ophør eller har modtaget omstrukturingsstøtte og stadig er underlagt en omstrukturingsplan

e) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:

- 1) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og
- 2) en EBITDA-rentedækningsrate på under 1,0”

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter elafgiftslovens § 11 f, stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter elafgiftslovens § 11 f, stk. 1-3, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil eventuelt også kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge artikel 288 TEUF umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til nr. 6

Efter gældende ret kan momsregistrerede virksomheder som udgangspunkt få tilbagebetalt afgiften af elektricitet forbrugt til procesformål i virksomheden ned til EU's minimumssats på 0,4 øre pr. kWh. Det følger af elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, at virksomheder der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få tilbagebetalt elafgiften af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet. Tilbagebetalingen nedsættes som udgangspunkt med 0,4 øre pr. kWh, jf. elafgiftslovens § 11 c, stk. 1. Tilbagebetaling kan dog som udgangspunkt ikke finde sted for så vidt angår afsætning af de i bilag 1 til elafgiftslovens nævnte ydelser, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 2. Af bilag 1 i elafgiftsloven fremgår en række liberale erhverv – herunder advokater, arkitekter, bureauer m.v.

Virksomheder omfattet af bilag 1 betaler derfor 87,4 øre pr. kWh (2018-niveau) for elektricitet forbrugt i virksomheden.

Det foreslås at ophæve bilag 1 i lov om afgift af elektricitet. Virksomhederne, der fremgår af bilag 1, vil herefter kunne få godtgjort afgiften af elektricitet til procesforbrug ned til EU's minimumssats på 0,4 øre pr. kWh på lige fod med andre momsregistrerede virksomheder.

Der henvises til forslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.2.

Til § 3

Til nr. 1

§ 1, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. (herefter gasafgiftsloven) indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Ordringen indebærer, at afgiften for biogas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ udgør 9,8 øre pr. Nm³, mens den almindelige sats udgør 222,5 øre pr. Nm³ i 2019.

Europa-Kommissionen har under henvisning til artikel 108, stk. 4, TEUF, udstedt forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen), som under visse betingelser fritager medlemsstaterne for anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, TEUF. Medlemsstaterne gives dermed mulighed for at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse, forudsat at alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen er opfyldt, og at medlemsstaten senest 20 dage efter foranstaltningens ikrafttræden sender et resumé af støtteforanstaltningen til Europa-Kommissionen.

Skatteministeriet har anvendt denne procedure for den nedsatte sats for biogas og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen.

Efter gældende ret fremgår det ikke klart af gasafgiftsloven, at den nedsatte sats er omfattet af reglerne i gruppefritagelsesforordningen, og dermed fremgår det heller ikke klart, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte sig af afgiftslempelsen.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med en kontrolsag konstateret, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder efter gældende ret ikke afskæres fra at benytte støtteordningen. Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En kriseramt virksomhed defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 18, som en virksomhed for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

”a) for selskaber med begrænset ansvar (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserveverne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie

b) for selskaber, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets kapital som opført i selskabets regnskaber er forsvundet som følge af akkumulerede tab. I denne bestemmelse forstås ved »selskab, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld« navnlig de virksomhedstyper, der er nævnt i bilag II i direktiv 2013/34/EU

c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

d) når virksomheden har modtaget redningsstøtte og endnu ikke har tilbagebetalt lånet eller bragt garantien til ophør eller har modtaget omstrukturingsstøtte og stadig er underlagt en omstrukturingsplan

e) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:

- 1) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og
- 2) en EBITDA-rentedækningsrate på under 1,0”

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter gasafgiftslovens § 1, stk. 2, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter gasafgiftslovens § 1, stk. 2, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil eventuelt også kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge artikel 288 TEUF umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til nr. 2

§ 8, stk. 4 og 5, i gasafgiftsloven indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Statsstøtten udgøres af den såkaldte elpatronordning. Denne giver momsregistrerede virksomheder ret til – på visse betingelser – at benytte en lempet afgiftssats for fjernvarme, der leveres til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og som produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet. Det er alene virksomheder med højeffektiv kraftvarmekapacitet, der kan anvende godtgørelsesbestemmelsen. Såfremt virksomheden lever op til betingelserne, kan den del af afgiften, der overstiger 13,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk eller 4,9 øre pr. kWh fjernvarme ab værk i 2019, tilbagebetales.

Europa-Kommissionen har under henvisning til artikel 108, stk. 4, TEUF, udstedt forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen), som under visse betingelser fritager medlemsstaterne for anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, TEUF. Medlemsstaterne gives dermed mulighed for at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse, forudsat at alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen er opfyldt, og

at medlemsstaten senest 20 dage efter foranstaltningens ikrafttræden sender et resumé af støtteforanstaltningen til Europa-Kommissionen.

Skatteministeriet har anvendt denne procedure for den nedsatte sats for elpatronordningen og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen.

Efter gældende ret fremgår det ikke klart af gasafgiftsloven, at elpatronordningen er omfattet af reglerne i gruppefritagelsesforordningen, og dermed fremgår det heller ikke klart, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte sig af afgiftslempelsen.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med en kontrolsag konstateret, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder efter gældende ret ikke afskæres fra at benytte støtteordningen. Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En kriseramts virksomhed defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 18, som en virksomhed for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

”a) for selskaber med begrænset ansvar (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserveerne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie

b) for selskaber, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets kapital som opført i selskabets regnskaber er forsvundet som følge af akkumulerede tab. I denne bestemmelse forstås ved »selskab, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld« navnlig de virksomhedstyper, der er nævnt i bilag II i direktiv 2013/34/EU

c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

d) når virksomheden har modtaget redningsstøtte og endnu ikke har tilbagebetalt lånet eller bragt garantien til ophør eller har modtaget omstrukturingsstøtte og stadig er underlagt en omstrukturingsplan

e) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:

- 1) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og
- 2) en EBITDA-rentedækningsrate på under 1,0”

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter gasafgiftslovens § 9, stk. 4 og 5, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter gasafgiftslovens § 9, stk. 4 og 5, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil eventuelt også kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge artikel 288 TEUF umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til nr. 3

§ 8 a, stk. 1-3, i gasafgiftsloven indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Det bemærkes, at ordningen også er beskrevet i bemærkningerne til § 3, nr. 2, dog med den forskel, at der er tale om en udvidelse af ordningen, så den også kan gælde for varme i interne varmesystemer.

Statsstøtten udgøres af den såkaldte elpatronordning. Denne giver momsregistrerede virksomheder ret til – på visse betingelser – at benytte en lempet afgiftssats for fjernvarme, der produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet. Det er alene virksomheder med højeffektiv kraftvarmekapacitet, der kan anvende godtgørelsesbestemmelsen. Såfremt virksomheden lever op til betingelserne, kan den del af afgiften, der overstiger 13,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk eller 4,9 øre pr. kWh fjernvarme ab værk i 2019, tilbagebetales.

Europa-Kommissionen har under henvisning til artikel 108, stk. 4, TEUF, udstedt forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen), som under visse betingelser fritager medlemsstaterne for anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, TEUF. Medlemsstaterne gives dermed mulighed for at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse, forudsat at alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen er opfyldt, og at medlemsstaten senest 20 dage efter foranstaltningens ikrafttræden sender et resumé af støtteforanstaltningen til Europa-Kommissionen.

Skatteministeriet har anvendt denne procedure for den nedsatte sats for elpatronordningen og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen.

Efter gældende ret fremgår det ikke klart af gasafgiftsloven, at elpatronordningen er omfattet af reglerne i gruppefritagelsesforordningen, og dermed fremgår det heller ikke klart, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte sig af afgiftslempelsen.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med en kontrolsag konstateret, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder efter gældende ret ikke afskæres fra at benytte støtteordningen. Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En kriseramt virksomhed defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 18, som en virksomhed for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

”a) for selskaber med begrænset ansvar (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserveerne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie

b) for selskaber, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets kapital som opført i selskabets regnskaber er forsvundet som følge af akkumulerede tab. I denne bestemmelse forstås ved »selskab, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld« navnlig de virksomhedstyper, der er nævnt i bilag II i direktiv 2013/34/EU

c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

d) når virksomheden har modtaget redningsstøtte og endnu ikke har tilbagebetalt lånet eller bragt garantien til ophør eller har modtaget omstrukturingsstøtte og stadig er underlagt en omstrukturingsplan

e) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:

- 1) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og
- 2) en EBITDA-rentedækningsrate på under 1,0”

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter § 8 a, stk. 1-3, i gasafgiftsloven, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter § 8 a, stk. 1-3, i gasafgiftsloven, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil eventuelt også kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge artikel 288 TEUF umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til nr. 4

§ 10, stk. 1-5, jf. stk. 15, i gasafgiftsloven indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Statsstøtten udgøres af en tilbagebetalingsmulighed af afgift for biogas anvendt til procesformål. For biogas, der anvendes til procesformål, er afgiften ca. 1,2 kr. pr. GJ, svarende til 4,9 øre pr. Nm³, mens satser for øvrige brændsler er 4,5 kr. pr. GJ.

Europa-Kommissionen har under henvisning til artikel 108, stk. 4, TEUF, udstedt forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen), som under visse betingelser fritager medlemsstaterne for anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, TEUF. Medlemsstaterne gives dermed mulighed for at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse, forudsat at alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen er opfyldt, og at medlemsstaten senest 20 dage efter foranstaltningens ikrafttræden sender et resumé af støtteforanstaltningen til Europa-Kommissionen.

Skatteministeriet har anvendt denne procedure for den nedsatte sats for den nedsatte afgiftssats for biogas anvendt til procesformål og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen.

Efter gældende ret fremgår det ikke klart af gasafgiftsloven, at den nedsatte sats er omfattet af reglerne i gruppefritagelsesforordningen, og dermed fremgår det heller ikke klart, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte sig af afgiftslempelsen.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med en kontrolsag konstateret, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder efter gældende ret ikke afskæres fra at benytte støtteordningen. Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En kriseramt virksomhed defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 18, som en virksomhed for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

”a) for selskaber med begrænset ansvar (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserverne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie

b) for selskaber, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets kapital som opført i selskabets regnskaber er forsvundet som følge af akkumulerede tab. I denne bestemmelse forstås ved »selskab, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld« navnlig de virksomhedstyper, der er nævnt i bilag II i direktiv 2013/34/EU

c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

d) når virksomheden har modtaget redningsstøtte og endnu ikke har tilbagebetalt lånet eller bragt garantien til ophør eller har modtaget omstrukturingsstøtte og stadig er underlagt en omstrukturingsplan

e) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:

- 1) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og
- 2) en EBITDA-rentedækningsrate på under 1,0”

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter § 10, stk. 1-5, jf. stk. 15, i gasafgiftsloven, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter § 10, stk. 1-5, jf. stk. 15, i gasafgiftsloven, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil eventuelt også kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge artikel 288 TEUF umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til § 4

Til nr. 1

§ 7, stk. 3 og 4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. (herefter kulafgiftsloven) indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Statsstøtten udgøres af den såkaldte elpatronordning. Denne giver momsregistrerede virksomheder ret til – på visse betingelser – at benytte en lempet afgiftssats for fjernvarme, der leveres til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og som produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet. Det er alene virksomheder med højeffektiv kraftvarmekapacitet, der kan anvende godtgørelsesbestemmelsen. Såfremt virksomheden lever op til betingelserne, kan den del af afgiften, der overstiger 13,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk eller 4,9 øre pr. kWh fjernvarme ab værk i 2019, tilbagebetales.

Europa-Kommissionen har under henvisning til artikel 108, stk. 4, TEUF, udstedt forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen), som under visse betingelser fritager medlemsstaterne for anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, TEUF. Medlemsstaterne gives dermed mulighed for at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse, forudsat at alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen er opfyldt, og at medlemsstaten senest 20 dage efter foranstaltningens ikrafttræden sender et resumé af støtteforanstaltningen til Europa-Kommissionen.

Skatteministeriet har anvendt denne procedure for den nedsatte sats for elpatronordningen og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen.

Efter gældende ret fremgår det ikke klart af kulafgiftsloven, at elpatronordningen er omfattet af reglerne i gruppefritagelsesforordningen, og dermed fremgår det heller ikke klart, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte sig af afgiftslempelsen.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med en kontrolsag konstateret, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder efter gældende ret ikke afskæres fra at benytte støtteordningen. Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En kriseramte virksomhed defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 18, som en virksomhed for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

”a) for selskaber med begrænset ansvar (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserverne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie

b) for selskaber, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets kapital som opført i selskabets regnskaber er forsvundet som følge af akkumulerede tab. I denne bestemmelse forstås ved »selskab, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld« navnlig de virksomhedstyper, der er nævnt i bilag II i direktiv 2013/34/EU

c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

d) når virksomheden har modtaget redningsstøtte og endnu ikke har tilbagebetalt lånet eller bragt garantien til ophør eller har modtaget omstrukturingsstøtte og stadig er underlagt en omstrukturingsplan

e) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:

- 1) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og
- 2) en EBITDA-rentedækningsrate på under 1,0”

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter § 7, stk. 3 og 4, i kulafgiftsloven, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatro-nordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter § 7, stk. 3 og 4, i kulafgiftsloven, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil eventuelt også kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge artikel 288 TEUF umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til nr. 2

§ 7 b, stk. 1-4, i kulafgiftsloven indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Det bemærkes, at ordningen også er beskrevet i bemærkningerne til § 4, nr. 1, dog med den forskel, at der er tale om en udvidelse af ordningen, så den også kan gælde for varme i interne varmesystemer.

Statsstøtten udgøres af den såkaldte elpatronordning. Denne giver momsregistrerede virksomheder ret til – på visse betingelser – at benytte en lempet afgiftssats for fjernvarme, der produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet. Det er alene virksomheder med højeffektiv kraftvarmekapacitet, der kan anvende godtgørelsesbestemmelsen. Såfremt virksomheden lever op til betingelserne, kan den del af afgiften, der overstiger 13,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk eller 4,9 øre pr. kWh fjernvarme ab værk i 2019, tilbagebetales.

Europa-Kommissionen har under henvisning til artikel 108, stk. 4, TEUF, udstedt forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen), som under visse betingelser fritager medlemsstaterne for anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, TEUF. Medlemsstaterne gives dermed mulighed for at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse, forudsat at alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen er opfyldt, og at medlemsstaten senest 20 dage efter foranstaltningens ikrafttræden sender et resumé af støtteforanstaltningen til Europa-Kommissionen.

Skatteministeriet har anvendt denne procedure for den nedsatte sats for elpatronordningen og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen.

Efter gældende ret fremgår det ikke klart af kulafgiftsloven, at elpatronordningen er omfattet af reglerne i gruppefritagelsesforordningen, og dermed fremgår det heller ikke klart, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte sig af afgiftslempelsen.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med en kontrolsag konstateret, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder efter gældende ret ikke afskæres fra at benytte støtteordningen. Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En kriseramt virksomhed defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 18, som en virksomhed for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

”a) for selskaber med begrænset ansvar (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserverne (og alle andre poster, der almindeligvis

betrages som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie

b) for selskaber, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets kapital som opført i selskabets regnskaber er forsvundet som følge af akkumulerede tab. I denne bestemmelse forstås ved »selskab, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld« navnlig de virksomhedstyper, der er nævnt i bilag II i direktiv 2013/34/EU

c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

d) når virksomheden har modtaget redningsstøtte og endnu ikke har tilbagebetalt lånet eller bragt garantien til ophør eller har modtaget omstrukturingsstøtte og stadig er underlagt en omstrukturingsplan

e) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:

- 1) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og
- 2) en EBITDA-rentedækningsrate på under 1,0⁷

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter § 7 b, stk. 1-4, i kulafgiftsloven, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatro-nordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter § 7 b, stk. 1-4, i kulafgiftsloven, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil eventuelt også kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge artikel 288 TEUF umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til § 5

Til nr. 1

§ 9, stk. 4 og 5, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (herefter mineralolieafgiftsloven) indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Statsstøtten udgøres af den såkaldte elpatronordning. Denne giver momsregistrerede virksomheder ret til – på visse betingelser – at benytte en lempet afgiftssats for fjernvarme, der leveres til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og som produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet. Det er alene virksomheder med højeffektiv kraftvarmekapacitet, der kan anvende godtgørelsesbestemmelsen. Såfremt virksomheden lever op til betingelserne, kan den del af afgiften, der overstiger 13,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk eller 4,9 øre pr. kWh fjernvarme ab værk i 2019, tilbagebetales.

Europa-Kommissionen har under henvisning til artikel 108, stk. 4, TEUF, udstedt forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen), som under visse betingelser fritager medlemsstaterne for anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, TEUF. Medlemsstaterne gives dermed mulighed for at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse, forudsat at alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen er opfyldt, og at medlemsstaten senest 20 dage efter foranstaltningens ikrafttræden sender et resumé af støtteforanstaltningen til Europa-Kommissionen.

Skatteministeriet har anvendt denne procedure for den nedsatte sats for elpatronordningen og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen.

Efter gældende ret fremgår det ikke klart af mineralolieafgiftsloven, at elpatronordningen er omfattet af reglerne i gruppefritagelsesforordningen, og dermed fremgår det heller ikke klart, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte sig af afgiftslempelsen.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med en kontrolsag konstateret, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder efter gældende ret ikke afskæres fra at benytte støtteordningen. Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En kriseramt virksomhed defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 18, som en virksomhed for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

”a) for selskaber med begrænset ansvar (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserveerne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie

b) for selskaber, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets kapital som opført i selskabets regnskaber er forsvundet som følge af akkumulerede tab. I denne bestemmelse forstås ved »selskab, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld« navnlig de virksomhedstyper, der er nævnt i bilag II i direktiv 2013/34/EU

c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

d) når virksomheden har modtaget redningsstøtte og endnu ikke har tilbagebetalt lånet eller bragt garantien til ophør eller har modtaget omstrukturingsstøtte og stadig er underlagt en omstrukturingsplan

e) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:

- 1) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og
- 2) en EBITDA-rentedækningsrate på under 1,0⁷

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4 og 5, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4 og 5, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil eventuelt også kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge artikel 288 TEUF umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til nr. 2

§ 9 a, stk. 1-4, i mineralolieafgiftsloven indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Det bemærkes, at ordningen også er beskrevet i bemærkningerne til § 5, nr. 1, dog med den forskel, at der er tale om en udvidelse af ordningen, så den også kan gælde for varme i interne varmesystemer.

Statsstøtten udgøres af den såkaldte elpatronordning. Denne giver momsregistrerede virksomheder ret til – på visse betingelser – at benytte en lempet afgiftssats for fjernvarme, der produceres af afgiftspligtige brændsler eller af afgiftspligtig elektricitet. Det er alene virksomheder med højeffektiv kraftvarmekapacitet, der kan anvende godtgørelsesbestemmelsen. Såfremt virksomheden lever op til betingelserne, kan den del af afgiften, der overstiger 13,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk eller 4,9 øre pr. kWh fjernvarme ab værk i 2019, tilbagebetales.

Europa-Kommissionen har under henvisning til artikel 108, stk. 4, TEUF, udstedt forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen), som under visse betingelser fritager medlemsstaterne for anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, TEUF. Medlemsstaterne gives dermed mulighed for at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse, forudsat at alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen er opfyldt, og at medlemsstaten senest 20 dage efter foranstaltningens ikrafttræden sender et resumé af støtteforanstaltningen til Europa-Kommissionen.

Skatteministeriet har anvendt denne procedure for den nedsatte sats for elpatronordningen og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen.

Efter gældende ret fremgår det ikke klart af mineralolieafgiftsloven, at elpatronordningen er omfattet af reglerne i gruppefritagelsesforordningen, og dermed fremgår det heller ikke klart, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte sig af afgiftslempelsen.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med en kontrolsag konstateret, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder efter gældende ret ikke afskæres fra at benytte støtteordningen. Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En kriseramt virksomhed defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 18, som en virksomhed for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

”a) for selskaber med begrænset ansvar (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserverne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie

b) for selskaber, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets kapital som opført i

selskabets regnskaber er forsvundet som følge af akkumulerede tab. I denne bestemmelse forstås ved »selskab, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld« navnlig de virksomhedstyper, der er nævnt i bilag II i direktiv 2013/34/EU

c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

d) når virksomheden har modtaget redningsstøtte og endnu ikke har tilbagebetalt lånet eller bragt garantien til ophør eller har modtaget omstruktureringsstøtte og stadig er underlagt en omstruktureringsplan

e) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:

- 1) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og
- 2) en EBITDA-rentedækningsrate på under 1,0”

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter § 9 a, stk. 1-4, i mineralolieafgiftsloven, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter § 9 a, stk. 1-4, i mineralolieafgiftsloven, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil eventuelt også kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge artikel 288 TEUF umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til nr. 3

§ 11, stk. 3, i mineralolieafgiftsloven indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Statsstøtten udgøres af en godtgørelsesordning for motorbrændstof, der udelukkende anvendes til afgiftspligtig virksomhed efter momsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. Ordningen fremgår af § 11, stk. 3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Efter denne bestemmelse kan mineralolieafgift af motorbrændstof - under visse betingelser - tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for olieprodukter og varme. Støttemodtagere er virksomheder, der benytter godtgørelsesordningen i § 11, stk. 3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Satsen for motorbrændstof, der anvendes til jordbrug m.v., udgør 1,8 pct. af den fulde energiafgift.

Støttebeløbet beregnes som forskellen mellem processatsen på 4,5 kr. pr. GJ og satsen efter godtgørelse for motorbrændstof, der anvendes til jordbrug m.v. det pågældende år. Processatsen på 4,5 kr. pr. GJ gælder generelt for øvrige processer, hvor der anvendes fossile brændsler.

Europa-Kommissionen har under henvisning til artikel 108, stk. 4, TEUF, udstedt forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen), som under visse betingelser fritager medlemsstaterne for anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, TEUF. Medlemsstaterne gives dermed mulighed for at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse, forudsat at alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen er opfyldt, og at medlemsstaten senest 20 dage efter foranstaltningens ikrafttræden sender et resumé af støtteforanstaltningen til Europa-Kommissionen.

Skatteministeriet har anvendt denne procedure for den nedsatte sats for landbrugsdiesel og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen.

Efter gældende ret fremgår det ikke af mineralolieafgiftsloven, at ordningen er omfattet af reglerne i gruppefritagelsesforordningen, og dermed fremgår det heller ikke klart, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte sig af afgiftslempelsen.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med en kontrolsag konstateret, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder efter gældende ret ikke afskæres fra at benytte støtteordningen. Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En kriseramt virksomhed defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 18, som en virksomhed for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

”a) for selskaber med begrænset ansvar (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserveerne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie

b) for selskaber, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets kapital som opført i selskabets regnskaber er forsvundet som følge af akkumulerede tab. I denne bestemmelse forstås ved »selskab, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld« navnlig de virksomhedstyper, der er nævnt i bilag II i direktiv 2013/34/EU

c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

d) når virksomheden har modtaget redningsstøtte og endnu ikke har tilbagebetalt lånet eller bragt garantien til ophør eller har modtaget omstrukturingsstøtte og stadig er underlagt en omstrukturingsplan

e) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:

1) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og

2) en EBITDA-rentedækningsrate på under 1,0⁷

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter § 11, stk. 3, i mineralolieafgiftsloven, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter § 11, stk. 3, i mineralolieafgiftsloven, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil eventuelt også kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge artikel 288 TEUF umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til § 6

§ 11, stk. 1, i lov om afgift af spildevand (herefter spildevandsafgiftsloven) indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Støtteordningen udgøres af en mulighed for godtgørelse af spildevandsafgift for den del af afgiften, der vedrører afgiftspligtig udledning af spildevand, når en vis del af afgiften kan henføres til forarbejdningen af fisk, krebsdyr, bløddyr og andre hvirvelløse dyr eller dele heraf, fremstillingen af cellulose eller fremstillingen af rør- og roesukker på baggrund af sukkerroer og sukkerrør.

Europa-Kommissionen har godkendt støtteordningen efter Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi (meddelelse fra Europa-Kommissionen 2014/C 200/01). Det er i retningslinjernes punkt 16 fastsat, at der ikke må ydes støtte til kriseramte virksomheder.

Skatteministeriet har anvendt retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi i forbindelse med anmeldelse af ordningen til Europa-Kommissionen og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i retningslinjerne.

Efter gældende ret fremgår det ikke af spildevandsafgiftsloven, at ordningen er omfattet af reglerne i retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi, og dermed fremgår det heller ikke klart, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte sig af afgiftslempelsen.

En virksomhed betragtes uanset størrelse efter retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi som værende i krise under følgende omstændigheder:

”a) hvis der er tale om et selskab med begrænset ansvar, når over halvdelen af den tegnede kapital er forsvundet, og over en fjerdedel af denne kapital er gået tabt i løbet af de sidste tolv måneder

b) hvis der er tale om et selskab, hvor i det mindste nogle af deltagerne hæfter ubegrænset for virksomhedens gæld, når over halvdelen af egenkapitalen som opført i virksomhedens regnskaber er forsvundet, og over en fjerdedel af denne kapital er gået tabt i løbet af de sidste tolv måneder

c) når virksomheden, uanset dens selskabsform, efter de nationale regler opfylder betingelserne for konkursbehandling mv.”

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter § 11, stk. 1, i spildevandsafgiftsloven, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende regler for tildeling af statsstøtte, som har betydning for ordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne tydeliggøre, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil eventuelt også kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til § 7

Til nr. 1

§ 33, stk. 3 og 4, i lov om afgift af svovl (herefter svovlafgiftsloven) indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Støtteordningen udgøres af et særligt bundfradrag i svovlafgiftsloven.

Europa-Kommissionen har under henvisning til artikel 108, stk. 4, TEUF, udstedt forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i

henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen), som under visse betingelser fritager medlemsstaterne for anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, TEUF. Medlemsstaterne gives dermed mulighed for at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse, forudsat at alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen er opfyldt, og at medlemsstaten senest 20 dage efter foranstaltningens ikrafttræden sender et resumé af støtteforanstaltningen til Europa-Kommissionen.

Skatteministeriet har anvendt denne procedure for bundfradraget i svovlafgiftsloven og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen.

Efter gældende ret fremgår det ikke af svovlafgiftsloven, at ordningen er omfattet af reglerne i gruppefritagelsesforordningen, og dermed fremgår det heller ikke klart, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte sig af afgiftslempelsen.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med en kontrolsag konstateret, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder efter gældende ret ikke afskæres fra at benytte støtteordningen. Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En kriseramt virksomhed defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 18, som en virksomhed for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

”a) for selskaber med begrænset ansvar (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserveerne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie

b) for selskaber, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets kapital som opført i selskabets regnskaber er forsvundet som følge af akkumulerede tab. I denne bestemmelse forstås ved »selskab, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld« navnlig de virksomhedstyper, der er nævnt i bilag II i direktiv 2013/34/EU

c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

d) når virksomheden har modtaget redningsstøtte og endnu ikke har tilbagebetalt lånet eller bragt garantien til ophør eller har modtaget omstrukturingsstøtte og stadig er underlagt en omstrukturingsplan

- e) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:
- 1) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og
 - 2) en EBITDA-rentedækningsrate på under 1,0”

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter § 33, stk. 3 og 4, i svovlafgiftsloven, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter § 33, stk. 3 og 4, i svovlafgiftsloven, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil eventuelt også kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge artikel 288 TEUF umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til § 8

Til nr. 1

§ 21, stk. 1, i lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer indebærer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Statsstøtten udgøres af en tilbagebetalingsmulighed af afgift af elektricitet forbrugt af en virksomhed i forbindelse med opladning af batterier til registrerede elbiler.

Europa-Kommissionen har under henvisning til artikel 108, stk. 4, TEUF, udstedt forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen), som under visse betingelser fritager medlemsstaterne for anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, TEUF. Medlemsstaterne gives dermed mulighed for at iværksætte støtteordninger uden Europa-Kommissionens forudgående godkendelse, forudsat at alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen er opfyldt, og at medlemsstaten senest 20 dage efter foranstaltningens ikrafttræden sender et resumé af støtteforanstaltningen til Europa-Kommissionen.

Skatteministeriet har anvendt denne procedure for tilbagebetalingsmuligheden af afgift af elektricitet forbrugt af en virksomhed i forbindelse med opladning af batterier til registrerede elbiler og er således forpligtet til at leve op til alle betingelser i gruppefritagelsesforordningen.

Efter gældende ret fremgår det ikke af lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, at ordningen er omfattet af reglerne i gruppefritagelsesforordningen, og dermed fremgår det heller ikke klart, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at benytte sig af afgiftslempelsen.

Europa-Kommissionen har i forbindelse med en kontrolsag konstateret, at Danmark ikke lever op til alle betingelser for tildeling af statsstøtte efter gruppefritagelsesforordningen, da kriseramte virksomheder efter gældende ret ikke afskæres fra at benytte støtteordningen. Det følger af gruppefritagelsesforordningens artikel 1, nr. 4, litra c, at støtte til kriseramte virksomheder ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

En kriseramt virksomhed defineres i gruppefritagelsesforordningens artikel 2, nr. 18, som en virksomhed for hvilken mindst én af følgende omstændigheder gælder:

”a) for selskaber med begrænset ansvar (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets tegnede kapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved at trække de akkumulerede tab fra reserverne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) forekommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital. I denne bestemmelse forstås ved »selskab med begrænset ansvar« navnlig de virksomhedstyper, der nævnes i bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, og »kapital« omfatter, når det er relevant, en eventuel kurspræmie

b) for selskaber, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld (bortset fra en SMV, der har bestået i mindre end tre år, eller, med hensyn til støtteberettigelse til risikofinansieringsstøtte, en SMV inden for de første syv år efter dens første kommercielle salg, der efter en due diligence-undersøgelse foretaget af den udvalgte finansielle formidler opfylder betingelserne for risikofinansieringsinvestering), når over halvdelen af selskabets kapital som opført i selskabets regnskaber er forsvundet som følge af akkumulerede tab. I denne bestemmelse forstås ved »selskab, hvor mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for selskabets gæld« navnlig de virksomhedstyper, der er nævnt i bilag II i direktiv 2013/34/EU

c) når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer

d) når virksomheden har modtaget redningsstøtte og endnu ikke har tilbagebetalt lånet eller bragt garantien til ophør eller har modtaget omstrukturingsstøtte og stadig er underlagt en omstrukturingsplan

e) når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:

- 1) en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og
- 2) en EBITDA-rentedækningsrate på under 1,0”

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter § 21, stk. 1, i lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for elpatronordningen. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter § 21, stk. 1, i lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministeren vil eventuelt også kunne fastsætte regler om, at statsstøtte, som er udbetalt i strid med forenelighedskriterierne, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om forrentning af beløb, der skal tilbagebetales. Skatteministeren vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Forordninger gælder ifølge artikel 288, TEUF, umiddelbart i medlemsstaterne og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Af praktiske og retssikkerhedsmæssige grunde vurderes det dog hensigtsmæssigt, at forordningens krav i dette tilfælde gengives i en administrativ forskrift, som udstedes af skatteministeren.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.1.

Til § 9

Det foreslås i § 8, *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2019 og har virkning fra denne dato. Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der ændres, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Det foreslås i § 8, *stk. 2*, at lovens § 2, nr. 1-2 og 6, har virkning fra den 1. januar 2023. Det er i Energiaftale af 29. juni 2018 aftalt at ligestille elafgiften for de liberale erhvervs procesforbrug med procesafgiften for andre momsregistrerede erhverv fra 2023.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 7. ---

Stk. 2-9 ---

Stk. 10 Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 9 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

§ 7 b. ---

Stk. 2-5 ---

Stk. 6 Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 5 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

§ 9 b. ---

Stk. 2-4 ---

§ 1

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 2 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 og § 1 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og senest ved § 1 i lov nr. 474 af 17. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *stk. 10*, indsættes som 2. *pkt.*:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 6 og 7, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. ”

2. I § 7 b, *stk. 6*, indsættes som 2. *pkt.*:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-4, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. ”

3. I § 9 b, *stk. 5*, indsættes som 2. *pkt.*:

Stk. 5 Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

§ 9 c. ---

Stk. 2-10 ---

Stk. 11 Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 10 og oplysninger om virksomhedens navn, cvr-nummer, virksomhedstype, størrelse og dato for tildeling.

§ 11. ---

Stk. 1 ---

Stk. 2 Tilbagebetaling kan dog ikke finde sted for så vidt angår afsætning af de i bilag 1 til nærværende lov nævnte ydelser, jf. dog stk. 3. 39 Tilbagebetaling finder endvidere ikke sted for virksomheder, der afsætter be-lysning, med undtagelse af afsætning af be-lysning til virksomheder, der er registreret

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. ”

4. I § 9 c, *stk. 11*, indsættes som 2. *pkt.*:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

§ 2

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 308 af 24. marts 2017, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 474 af 17. maj 2017, § 4 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, lov nr. 1049 af 12. september 2017, § 12 i lov nr. 1667 af 26. december 2017, § 1 i lov nr. 104 af 13. februar 2018, lov nr. 478 af 16. maj 2018 og senest ved § 5 i lov nr. 704 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 11, *stk. 2, 1. pkt.*, ophæves og i 2. *pkt.*, udgår »endvidere«.

efter momsloven, i det omfang modtager-
virksomheden har adgang til at få elafgiften
af el til belysning i virksomheden godtgjort.
Stk. 3 Tilbagebetalingen kan ikke finde sted
for afgiftspligtig elektricitet og varme, som
forbruges i vandvarmere, varmepumper til
opvarmning af brugsvand, elektriske radiato-
rer, strålevarmeanlæg, varmeblæsere, kon-
vektionsovne, varmepumper og lignende an-
læg, der anvendes til fremstilling af rum-
varme, herunder varme, som leveres fra virk-
somheden. Undtaget er dog forbrug af elek-
tricitet i rumvarmeaggregater, der midlerti-
digt placeres i et lokale for at dække et kort-
varigt rumvarmebehov. Endvidere ydes der
ikke tilbagebetaling af afgiften af elektricitet
og varme, der direkte eller indirekte anven-
des til fremstilling af kulde, som leveres fra
virksomheden. Tilbagebetaling kan heller
ikke finde sted for elektricitet og varme, der
direkte eller indirekte anvendes til fremstil-
ling af kulde, eller af kulde leveret til virk-
somheden til køling af rum, hvor kølingen
sker af komfortmæssige hensyn. Tilbagebe-
taling kan heller ikke finde sted for elektrici-
tet, der er medgået til fremstilling af varme,
som er leveret til virksomheden, og som
virksomheden forbruger som rumvarme eller
varmt vand eller leverer til andre. Der ydes
dog tilbagebetaling for afgiften af varme, der
forbruges i lukkede anlæg til fremstilling el-
ler forarbejdning af varer, og som indirekte
bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10
pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget,
bidrager til rumopvarmning. For afgiftsplig-
tig elektricitet til formål, som er nævnt i 1.,
3. eller 4. pkt., ydes dog tilbagebetaling af af-
gift nævnt i § 6, stk. 1, 2. pkt., nedsat med
satsen pr. kWh, der følger af § 6, stk. 1, 1.
pkt., efter regulering ifølge § 6, stk. 2., her-
under for ydelser omfattet af stk. 2. [...]

Stk. 4-21 ---

Stk. 22 Skatteministeren fastsætter nærmere
regler om indberetning og offentliggørelse af

2. I § 11, stk. 3, 7. pkt., udgår », herunder for
ydelser omfattet af stk. 2«.

oplysninger indberettet efter stk. 21 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

§ 11 b. ---

Stk. 1-9 ---

Stk. 10 Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 9 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

§ 11 f. ---

Stk. 2-4 ---

Stk. 5 Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

Bilag 1

Liste over momsregistrerede virksomheder, hvis afsætning af ydelser ikke giver adgang til tilbagebetaling af elafgift, jf. § 11, stk. 2
87 88

Advokater.

Arkitekter.

Bureauer (bl.a. vagtbureauer, ægteskabsbureauer).

Landinspektører.

Mæglere.

3. I § 11, stk. 22, indsættes som 2. pkt.:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 16 og 17, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. ”

4. I § 11 b, stk. 10, indsættes som 2. pkt.:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 3-5, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. ”

5. I § 11 f, stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. ”

6. Bilag 1 til loven ophæves.

Reklame.

Revisorer.

Rådgivende ingeniører.

§ 1. ---

Stk. 2-6 ---

Stk. 7 Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 6 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

§ 8. ---

Stk. 2-13 ---

Stk. 14 Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 13 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

§ 8 a. ---

Stk. 2-5 ---

Stk. 6 Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af

§ 3

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 4 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 3 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og senest ved § 5 i lov nr. 1431 af 11. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 7, indsættes som 2. pkt.:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 2, 3. pkt., når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

2. I § 8, stk. 14, indsættes som 2. pkt.:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 4 og 5, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

3. I § 8 a, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

§ 10. ---

Stk. 2-16 ---

Stk. 17 Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 16 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

§ 7.

Stk. 2-9 ---

Stk. 10 Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 9 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

§ 7 b. ---

Stk. 2-5 ---

Stk. 6 Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. ”

4. I § 10, stk. 17, indsættes som 2. pkt.:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-5, jf. stk. 15, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.”

§ 4

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 3. september 2015, som ændret ved § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 7 i lov nr. 1893 af 29. december 2015, § 4 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og § 4 i lov nr. 474 af 17. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 10, indsættes som 2. pkt.:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 3 og 4, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. ”

2. I § 7 b, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

oplysninger indberettet efter stk. 5 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

§ 9. ---

Stk. 2-16 ---

Stk. 17 Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 16 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. [...]

§ 9 a. ---

Stk. 2-5 ---

Stk. 6 Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

§ 11. ---

Stk. 2-18 ---

Stk. 19 Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-4, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. ”

§ 5

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 6 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 7 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og senest ved § 4 i lov nr. 104 af 13. februar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, *stk. 17*, indsættes som 2. *pkt.*:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 4 og 5, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. ”

2. I § 9 a, *stk. 6*, indsættes som 2. *pkt.*:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-4, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. ”

3. I § 11, *stk. 19*, indsættes som 2. *pkt.*:

oplysninger indberettet efter stk. 18 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

§ 11. ---

Stk. 2-3 ---

Stk. 4 Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 3 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

§ 33. ---

Stk. 2-10 ---

Stk. 11 Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 10 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. ”

§ 6

I lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 1323 af 11. november 2016, som ændret ved § 8 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 11, *stk. 4*, indsættes som 2. *pkt.*:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 3 og 4, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. ”

§ 7

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 18. marts 2015, som ændret ved § 8 i lov nr. 1893 af 29. december 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 33, *stk. 11*, indsættes som 2. *pkt.*:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 3 og 4, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. ”

§ 8

I lov nr. 1353 af 21. december 2012 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer (Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, dagsbeviser for varebiler samt teknisk justering af energiafgifter m.v. og ophævelse af reglerne om fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion), som ændret ved § 10 i lov nr. 903 af 4. juni 2013 og § 4 i lov nr. 1889 af 29. december 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 21, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

” Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. ”

§ 21. ---

Stk. 2-3 ---

Stk. 4 Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 3 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 2. § 2, nr. 1-2 og 6, har virkning fra den 1. januar 2023.